

VRTČEVA PRILOGA.

Božična.

Božičnih dni
Otroci mi
Najbolj se veselimo;
Veselja čas
So ti za nas
Mej mrzlo, pusto zimo.

Na slámici
Tam v hléveci
Je Jézušček premíli;
Tjà kliče nas,
Tjà miče nas,
Da tam bi ga častíli.

Kaj hóčemo,
Ker vbógi smo —
V vezílo mu podati?
Zakladov ne —
Ima jih vže;
Kaj tórej darovati?

Srca želi
Od vseh ljudi, —
Ta dar njemu dopade;
A on nam dá
Oj jábolka
In hrušek polne sklade;

Konjíčev par
Nam dáde v dar,
Vozíček tudi zali;
Še več rečij,
S katérimi
Se bódemo igrali.

A dobrim le
Hudóbnim ne
Delí darí — to vemo;
Zatórej vsi
Otroci mi
Pobožni biti čemo. —

Le hítimo,
Da mu damó,
Česar smo obljubíli;
Povrne rad
Nam tisočkrat
Vse Jézušček premíli.

Oj Jezus ti,
Glej túkaj vsí
Srca ti v dar dajémo;
Kaj bóljšega,
Kaj ljubšega
Podáti ti ne vémo.

Častímo Te,
Molímo Te,
Ti čast pojémo večno;
Daj — druge še
„Božíčnice“
Dočákati nam srečno!

dr. H. Z.

